

рала мечката. Но нищо друго не знаеха за нея освенъ онова, което бѣха видѣли.

Майка имъ каза:

— Вие видѣхте мечка, но не знаете, какъ живѣе тя, какъ си отглежда малкитѣ мечета и какво яде.

— Разкажи ни, мамо, разкажи, — завикаха и дветѣ деца.

— Преди да настѣпи зимата, — започна майка имъ, — мечката си направя дупка и спи до напролѣтъ. Баштата си прави отдѣлна дупка. Малкитѣ мечета спятъ при майка си.

Въ началото на мартъ се раждатъ нови малки мечета, а следъ това мечкитѣ излизатъ изъ дупкитѣ си.

Когато се родятъ новитѣ мечета, майката изпжда старитѣ и оставя при тѣхъ само едно за бавачъ на новороденитѣ. Изпжденитѣ мечета отиватъ наблизу и лѣгатъ въ храсталака. Обикновено се раждатъ 2—3 мечета, рѣдко четири. Тѣ се раждатъ слѣпи и твърде малки, както казватъ ловцитѣ, не по-голѣми отъ ржавица, така че лесно могатъ да се турятъ въ пазва. Новороденитѣ мечета скимтятъ твърде силно и по гласа имъ ловцитѣ често намиратъ дупката. Отъ начало майка имъ ги храни съ млѣко и не ги пуща да излизатъ отъ дупката навънъ.

Когато станатъ на единъ месецъ, прогледватъ и тогава майка имъ почва да ги извежда вънъ.

Отъ месецъ май нататъкъ мечката не оставя мечетата, а постоянно ги води съ себе си; съ тѣхъ върви и бавачътъ имъ. Бавачътъ се грижи за малкитѣ мечета, както бавачката за децата. Той върви презъ всичкото време съ тѣхъ, пренася ги презъ блатата и рѣкитѣ. Бавачътъ е мършавъ и съ оскубана козина, защото за най-малката грѣшка бива жестоко наказванъ.

Единъ ловецъ видѣлъ, какъ една мечка съ три мечета и единъ бавачъ минали една рѣка. Едното мече пренесълъ бавачътъ, другото майката, а за третото бавачътъ не искалъ да се върне. Тогава майката го накарала и го накарала да се върне. Въ време на тѣзи пжтешествия мечката върви най-напредъ, следъ нея — мечетата, а най-назадъ бавачътъ. Цѣлото семейство върви бавно, като разглежда внимателно всичко наоколо си.